

Utbildning för elever i samhällsvård och på sjukhus

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utbildningsutskottet regeringens förslag i proposition 2014/15:43 Utbildning för elever i samhällsvård och på sjukhus och två motioner från den allmänna motionstiden 2014/15. Det har inte väckts några motioner med anledning av propositionen.

Utskottet tillstyrker propositionen och avstyrker motionerna.

I propositionen föreslås ändringar i skollagen (2010:800) som syftar till att säkerställa att elever som vistas i ett hem för vård eller boende (HVB) ska få undervisning inom skolväsendet. Vidare förtydligas att en elev som vistas på ett HVB har rätt att bli mottagen i en skola i vistelsekommunen. För elever som vistas på särskilda ungdomshem ska relevanta bestämmelser i skollagen tillämpas i fråga om den utbildning som Statens institutionsstyrelse (Sis) anordnar, med undantag för bestämmelser om registerkontroll, lokaler och utrustning.

Särskild undervisning på sjukhus ska anordnas för elever som inte kan delta i vanligt skolarbete och som vårdas på sjukhus, om det inte är obehövligt för elevens inhämtande av kunskaper. Det ska inte längre krävas att eleven inte kan delta i skolarbetet under längre tid. Den som undervisar på sjukhus ska vara legitimerad lärare.

Ändringarna i skollagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2015.

I betänkandet finns en reservation (SD).

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Bakgrund	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	4
Utskottets överväganden.....	5
Inledning.....	5
Utbildning för elever i samhällsvård och på sjukhus.....	5
Bakgrund.....	5
Propositionen	7
Utskottets ställningstagande.....	13
Placerade barns rätt till utbildning.....	14
Motionerna.....	14
Utskottets ställningstagande.....	14
Reservation	15
Placerade barns rätt till utbildning, punkt 2 (SD)	15
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	16
Propositionen	16
Motioner från allmänna motionstiden 2014/15	16
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	17

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. **Utbildning för elever i samhällsvård och på sjukhus**

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skollagen (2010:800). Därmed bifaller riksdagen proposition 2014/15:43.

2. **Placerade barns rätt till utbildning**

Riksdagen avslår motionerna

2014/15:589 av Helena Bouveng (M) och

2014/15:2930 av Carina Herrstedt och Margareta Larsson (SD).

Reservation (SD)

Stockholm den 5 mars 2015

På utbildningsutskottets vägnar

Lena Hallengren

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Lena Hallengren (S), Christer Nylander (FP), Camilla Waltersson Grönvall (M), Thomas Strand (S), Betty Malmberg (M), Caroline Helmersson Olsson (S), Michael Svensson (M), Håkan Bergman (S), Ulrika Carlsson i Skövde (C), Jabar Amin (MP), Carina Herrstedt (SD), Daniel Riazat (V), Annika Eclund (KD), Roza Güclü Hedin (S), Lena Emilsson (S), Ida Drougge (M) och Robert Stenkvist (SD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I detta ärende behandlas proposition 2014/15:43 Utbildning för elever i samhällsvård och på sjukhus och två motioner från allmänna motionstiden 2014/15 om elever i samhällsvård. Det har inte väckts några motioner med anledning av propositionen.

Bakgrund

Den 29 september 2011 beslutade regeringen att ge en särskild utredare i uppdrag att klarlägga om det fanns något behov av att förtydliga regleringen av utbildning för barn och unga vid hem för vård eller boende (HVB), särskilda ungdomshem samt sjukhus eller annan motsvarande institution (dir. 2011:85). Utredningen överlämnade sina förslag den 15 november 2012 i betänkandet Utbildning för elever i samhällsvård och fjärr- och distansundervisning (SOU 2012:76). Betänkandet har remissbehandlats. Vidare har bl.a. ett antal kommuner getts möjlighet att lämna synpunkter på ett förslag om interkommunal ersättning för gymnasieelever. Dessutom har berörda myndigheter m.fl. getts tillfälle att yttra sig över frågan om legitimation för sjukhuslärare.

Den 4 september 2014 beslutade regeringen att inhämta Lagrådets yttrande över lagförslagen. Regeringen har följt Lagrådets förslag.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås ändringar i skollagen (2010:800) som syftar till att säkerställa att elever som vistas i ett hem för vård eller boende (HVB) ska få undervisning inom skolväsendet. Vidare förtydligas att en elev som vistas på ett HVB har rätt att bli mottagen i en skola i vistelsekommunen. För elever som vistas på särskilda ungdomshem ska relevanta bestämmelser i skollagen tillämpas i fråga om den utbildning som Statens institutionsstyrelse (Sis) anordnar, med undantag för bestämmelser om registerkontroll, lokaler och utrustning.

Särskild undervisning på sjukhus ska anordnas för elever som inte kan delta i vanligt skolarbete och som vårdas på sjukhus, om det inte är obehövligt för elevens inhämtande av kunskaper. Det ska inte längre krävas att eleven inte kan delta i skolarbetet under längre tid. Den som undervisar på sjukhus ska vara legitimerad lärare.

Ändringarna i skollagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2015.

Utskottets överväganden

Inledning

Betänkandet är disponerat så att utskottet inleder med att behandla regeringens proposition. Därefter behandlas två motioner från allmänna motionstiden 2014/15 om utbildning för elever i samhällsvård.

Utbildning för elever i samhällsvård och på sjukhus

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bifaller propositionens förslag till lag om ändring i skollagen (2010:800).

Bakgrund

Samhällsvård för barn och unga

Barn och unga kan placeras i samhällsvård på frivillig väg enligt socialtjänstlagen (2001:453), förkortad SoL, eller med tvång enligt lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, förkortad LVU, och enligt lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård, förkortad LSU. De placeringsformer för samhällsvård som finns är familjehem och hem för vård eller boende (HVB).

Familjehem är ett enskilt hem som tar emot barn för vård och fostran. HVB är en institution som erbjuder boende till bl.a. barn och ungdomar som av olika skäl inte kan bo med sin familj. De kan drivas i enskild, kommunal eller statlig regi. Särskilda ungdomshem är en form av HVB som drivs av Statens institutionsstyrelse (Sis). Det är barn och unga som behöver stå under särskilt noggrann tillsyn som blir placerade på de särskilda ungdomshemmen.

Hemkommunens och skolhuvudmannens ansvar

Ansaret för att bevaka en elevs rätt till utbildning samt skolplikt ligger på elevens hemkommun och regleras i 7 kap. 21 § skollagen. Med hemkommun avses enligt 29 kap. 6 § skollagen den kommun där eleven är folkbokförd. Skolplikten motsvaras av en rätt till utbildning.

Elever som placeras i familjehem folkbokförs i den kommun där familjehemmet ligger enligt folkbokföringslagens (1991:481) bestämmelser om var personen tillbringar sin dygnsvila. Ansaret för skolplikten och rätten till utbildning överförs då enligt skollagen till den nya hemkommunen och den nya huvudmannen för skolan. En elev som vistas på en institution för sjukvård, vård av unga, kriminalvård eller vård av missbrukare är undantagna från regeln om dygnsvila och är därför fortsatt folkbokförda i sin ursprungliga

hemkommun (9 § första stycket 3 folkbokföringslagen). Ansvar för skolplikt och utbildning för de elever som vårdas på ett HVB ligger följaktligen kvar på den ursprungliga hemkommunen. Hemkommunen ska enligt skollagen se till att skolpliktiga barn som inte går i kommunens egna skolor får föreskriven utbildning på något annat sätt.

Även huvudmannen för skolan har enligt 7 kap. 22 § skollagen till uppgift att se till att eleverna fullgör sin skolgång. När det gäller elever i specialskolan och sameskolan är det dessa skolans huvudmän som ska se till att elever i utbildning under deras ledning fullgör sin skolgång. En huvudman för en fristående skola ska dessutom lämna uppgift till hemkommunen när eleven börjar eller slutar där eller är frånvarande utan giltig orsak.

Hemkommunen ansvarar enligt 10 kap. 24 § och 11 kap. 24 § skollagen för att utbildning i grundskolan och grundsärskolan kommer till stånd för alla som enligt skollagen har rätt att gå i grundskolan eller i grundsärskolan och som inte fullgör sin skolgång på annat sätt. Skyldigheten ska fullgöras genom att hemkommunen ska anordna grundskola och grundsärskola i den omfattning som krävs för att bereda utbildning för alla i kommunen som är berörda. Om det finns särskilda skäl får hemkommunen komma överens med en annan kommun om att denna i sin grundskola ska ta emot elever vars grundskoleutbildning hemkommunen ansvarar för. För utbildningen i grundsärskola gäller att hemkommunen får komma överens med en annan kommun att den i sin grundsärskola ska ta emot de elever som hemkommunen ansvarar för.

Varje fristående grundskola ska enligt 10 kap. 35 § skollagen vara öppen för alla elever som har rätt till utbildning i grundskolan. Utbildningen får dock begränsas till att avse vissa årskurser, elever som är i behov av särskilt stöd och vissa elever som utbildningen är speciellt anpassad för. Huvudmannen behöver inte ta emot en elev om hemkommunen har beslutat att inte lämna bidrag för eleven med anledning av att betydande organisatoriska eller ekonomiska svårigheter uppstår för kommunen enligt 10 kap. 39 § andra stycket skollagen.

För gymnasial utbildning gäller att varje kommun ansvarar enligt 15 kap. 30 § skollagen för att ungdomarna i kommunen erbjuds gymnasieutbildning av god kvalitet. Kommunen kan erbjuda utbildning som den själv anordnar eller utbildning som anordnas av en annan kommun eller ett landsting enligt samverkansavtal med kommunen eller landstinget. Hemkommunen ansvarar enligt 16 kap. 42 § skollagen för att alla behöriga ungdomar i kommunen erbjuds utbildning på nationella program. När det gäller utbildning på gymnasieskolans introduktionsprogram är hemkommunen skyldig enligt 17 kap. 16 § skollagen att se till att de ungdomar i kommunen som uppfyller behörighetsvillkoren för preparandutbildning, yrkesintroduktion, individuellt alternativ och språkintrödningsprogram också erbjuds sådan utbildning.

För de ungdomar som tillhör målgruppen för gymnasiesärskolan består utbildningen av nationella och individuella program enligt 18 kap. 8 § skollagen.

Varje huvudman för en fristående gymnasieskola ska enligt 15 kap. 33 § skollagen ta emot alla elever som har rätt till den sökta utbildningen i gymnasieskolan. Utbildningen får dock begränsas till att avse vissa årskurser, elever som är i behov av särskilt stöd och vissa elever som utbildningen är speciellt anpassad för. Huvudmannen behöver inte ta emot en elev om hemkommunen inte lämnar bidrag för eleven med anledning av att betydande organisatoriska och ekonomiska svårigheter uppstår för kommunen.

När det gäller den särskilda form av HVB som benämns särskilda ungdomshem ingår inte den utbildning som ges där i skolväsendet utan är en särskild utbildningsform som regleras i 24 kap. 8 och 9 §§ skollagen. För sådan verksamhet gäller enligt 1 kap. 2 § skollagen gemensamma bestämmelser i skollagen endast om det anges särskilt. I förordningen (1983:28) om undervisning av barn och ungdomar som vistas i de särskilda ungdomshemmen finns närmare reglering om undervisningen.

Under en vistelse på ett särskilt ungdomshem ska, enligt 24 kap. 8 § skollagen, skolpliktiga barn som inte lämpligen kan fullgöra sin skolplikt på annat sätt, fullgöra den genom att delta i utbildning vid hemmet. Utbildningen ska anordnas av huvudmannen för hemmet. Den ska med nödvändiga avvikelser motsvara utbildningen i grundskolan eller i förekommande fall grundsärskolan och specialskolan. Den som inte längre är skolpliktig och vistas i ett särskilt ungdomshem ska enligt 24 kap. 9 § skollagen genom huvudmannens försorg ges möjlighet att delta i kompletterande utbildning på grundskolenivå eller motsvarande eller sådan utbildning som motsvarar den som erbjuds i gymnasieskolan eller gymnasiesärskolan.

Propositionen

Undervisning inom skolväsendet

I propositionen föreslår regeringen att elever som vistas i ett hem för vård eller boende bör få undervisning inom skolväsendet. Regeringen anför att det är en grundläggande princip i skollagstiftningen att alla ska ha lika tillgång till utbildning inom skolväsendet oberoende av t.ex. sociala förhållanden. Elever som blir placerade på HVB befinner sig ofta i en utsatt situation och många har haft en problematisk skolsituation. Det är därför särskilt viktigt att säkerställa rätten till lika tillgång till utbildning inom skolväsendet för dessa elever. Genom att eleverna får undervisning inom skolväsendet säkerställs att undervisningen som barn och unga vid ett HVB får leda av en rektor, vilket garanterar kvaliteten på undervisningen. Eleverna får också behöriga lärare i alla ämnen eller kurser och tillgång till elevhälsa, studie- och yrkesvägledning m.m.

Inom skolväsendet finns det stora möjligheter att anpassa undervisningen för en skolpliktig elev som har svårt att klara av den ordinarie skolgången, t.ex. genom att ge eleven särskilt stöd i form av enskild undervisning, särskild undervisningsgrupp eller besluta om anpassad studiegång. För en

gymnasieelev kan t.ex. stödåtgärder i form av ett individuellt anpassat eller reducerat program vara aktuellt.

Rätt att bli mottagen i en grundskola eller grundsärskola i den kommun där ett HVB ligger

I propositionen föreslås att skollagen ska ändras så att en elev som vistas i ett HVB som ligger i en annan kommun än den som ska svara för elevens utbildning, ska ha rätt att bli mottagen i en kommunal grundskola eller grundsärskola i den kommun där eleven vistas.

Som skäl för detta förtydligande anför regeringen att i dag omfattar skollagens skyldighet att anordna grundskola och grundsärskola endast de elever som är folkbokförda i kommunen. De elever som vistas i ett HVB byter inte folkbokföringsort med anledning av placeringen där, vilket innebär att om en elev placeras i ett HVB i en annan kommun än elevens hemkommun har eleven enligt gällande lagstiftning ingen rätt att bli mottagen i en grundskola eller grundsärskola i vistelsekommunen. Enligt 10 kap. 25 § respektive 11 kap. 25 § skollagen har en elev rätt att få gå i en grundskola eller en grundsärskola som anordnas av annan kommun om eleven utifrån personliga förhållanden har särskilda skäl. Det är med dagens lagstiftning inte helt tydligt att en placering på ett HVB utgör ett sådant skäl. Med det föreslagna förtydligandet säkerställs rätten för elever i ett HVB att bli mottagna i en grundskola eller en grundsärskola i den kommun där de vistas. Förtydligandet innebär också att den kommun där hemmet ligger måste ta emot eleverna. Om det finns flera alternativa skolor i närheten av ett HVB anser regeringen att det är lämpligt att vårdnadshavarna meddelar kommunen om de har önskemål om en viss skola.

En kommun som tar emot en elev hemmahörande i en annan kommun i sin grundskola eller grundsärskola har rätt till ersättning från elevens hemkommun. Av bestämmelserna om interkommunal ersättning i 10 kap. 34 § första stycket och 11 kap. 33 § första stycket skollagen framgår att en kommun som har en elev från en annan kommun i sin grundskola eller grundsärskola ska ersättas för sina kostnader för elevens utbildning om elevens skolgång i kommunen grundar sig på bl.a. 10 kap. 25 § respektive 11 kap. 25 § skollagen. Det betyder att den mottagande kommunens faktiska kostnader för eleven ska ersättas om en elev tas emot med stöd av de angivna paragraferna, vilket inkluderar eventuella kostnader för särskilt stöd.

Genom detta förtydligande om att en elev som vistas i ett HVB ska ha rätt att bli mottagen i en kommunal grundskola eller grundsärskola i den kommun där eleven vistas blir också reglerna om interkommunal ersättning enligt 10 kap. 34 § och 11 kap. 33 § skollagen tillämpliga.

Mottagande i en gymnasieskola i den kommun där ett HVB ligger

I propositionen föreslås att en behörig elev som vistas i ett HVB ska ha rätt att bli mottagen i första hand till ett nationellt program eller en nationell inriktning, särskild variant eller gymnasial lärlingsutbildning som börjar första

läsåret vid en gymnasieskola med offentlig huvudman i den kommun där eleven vistas.

En elev i ett HVB föreslås också ska ha rätt att fullfölja ett redan påbörjat nationellt program eller en nationell inriktning vid en gymnasieskola i den kommun där eleven vistas. Om inte kommunen erbjuder den aktuella utbildningen ska eleven ha rätt att efter eget val fullfölja sin utbildning i en annan kommun eller i ett landsting som anordnar utbildningen. En förutsättning är dock att ett sådant val inte hindrar eleven från att vistas i det HVB som han eller hon är placerad i.

Av bestämmelserna om interkommunal ersättning enligt 16 kap. 50 § skollagen följer att den mottagande kommunen ska ersättas av hemkommunen för sina kostnader för elevens utbildning. Om inte den anordnande huvudmannen och elevens hemkommun kommer överens om annat, ska den interkommunala ersättningen motsvara anordnarens självkostnad enligt 16 kap. 51 § skollagen. Regeringen anser att reglerna om interkommunal ersättning är tydliga och att det inte finns något behov av att ändra dessa.

En elev som efter placeringen återvänder till sin hemkommun föreslås vidare ha rätt att i sin hemkommun fullfölja ett nationellt program eller en nationell inriktning som eleven påbörjat i vistelsekommunen eller i hemkommunen. Om hemkommunen inte erbjuder den aktuella utbildningen, ska eleven ha rätt att efter eget val fullfölja sin utbildning i en annan kommun eller i ett landsting som anordnar utbildningen.

När det gäller introduktionsprogram föreslås att en kommun eller ett landsting som anordnar ett introduktionsprogram för en grupp elever även ska ta emot de behöriga sökande till utbildningen som vistas vid ett HVB i kommunen. Vidare föreslås att en kommun också ska vara skyldig att ta emot alla behöriga sökande som vistas i ett HVB i kommunen till utbildning på ett sådant introduktionsprogram som inte har utformats för en grupp elever. Detsamma föreslås också gälla för ett landsting som anordnar individuellt alternativ eller yrkesintroduktion som inte har utformats för en grupp elever.

Den kommun eller det landsting som har antagit en elev på ett introduktionsprogram ska ersättas för sina kostnader för elevens utbildning av hemkommunen. Ersättningen för utbildningen ska motsvara den anordnande kommunens självkostnad om inte den anordnande huvudmannen och elevens hemkommun kommer överens om annat.

Regeringen anger som skäl till förslagen att det, på motsvarande sätt som i fråga om bestämmelserna för mottagande i grundskolan, är oklart huruvida en placering på ett HVB utgör särskilda skäl enligt 16 kap. 44 § skollagen att bli mottagen i en gymnasieskola med offentlig huvudman i vistelsekommunen. Enligt regeringen bör elever som flyttar med anledning av vård på ett HVB ha samma rättigheter som andra elever enligt skollagen vad gäller mottagande och fullföljande av utbildning. Om en kommun inte erbjuder den påbörjade utbildningen ska en elev ha rätt att välja att fullfölja sin utbildning i en kommun eller ett landsting som anordnar utbildningen. Ett sådant val får dock inte hindra en elev från att vistas i det HVB som eleven har placerats i.

Eftersom det på motsvarande sätt inte heller finns någon generell rätt för en elev som är placerad i ett HVB att bli mottagen på ett introduktionsprogram i en annan kommun än hemkommunen, anser regeringen att denna rätt ska lagstadgas.

Mottagande i en gymnasiesärskola i den kommun där ett HVB ligger

I propositionen lämnas vidare förslag för elever i gymnasiesärskolan när det gäller rätten till mottagande och rätten till fullföljande. En behörig elev som vistas i ett HVB ska ha rätt att bli mottagen i första hand till ett nationellt program eller inriktning, särskild variant eller gymnasial lärlingsutbildning som börjar första läsåret vid en gymnasiesärskola med offentlig huvudman i den kommun där eleven vistas. På motsvarande sätt som för gymnasieskolan föreslås en elev i gymnasiesärskolan få rätt att fullfölja sin påbörjade utbildning.

En kommun eller ett landsting föreslås vidare vara skyldig att ta emot en elev på ett individuellt program i sin gymnasiesärskola om eleven på grund av sin placering i ett HVB vistas i kommunen, under förutsättning att hemkommunen har bedömt att eleven inte kan följa undervisningen på ett nationellt program.

Eftersom huvudregeln i de bestämmelser om interkommunal ersättning som gäller för nationella program på gymnasiesärskolan och i bestämmelserna om interkommunal ersättning i grund- och grundsärskolan är att den anordnande kommunen får ersättning för sina kostnader, föreslår regeringen att den principen även ska gälla när elever som vistas på ett HVB går ett individuellt program i gymnasiesärskolan i vistelsekommunen.

Regeringen anför följande skäl för mottagande till nationella och individuella program i gymnasiesärskolan. Motsvarande svårigheter om att bli mottagen i gymnasieskolan finns för de icke skolpliktiga unga som tillhör målgruppen för gymnasiesärskolan och som är placerade på ett HVB. Regeringen anser att det är viktigt att säkerställa att de ungdomar som tillhör gymnasiesärskolans målgrupp och som vistas i ett HVB får möjlighet att börja på eller fullfölja en utbildning i gymnasiesärskolan på samma villkor och lika förutsättningar som andra elever. I likhet med motsvarande rätt för elever i ett HVB i gymnasieskolan får inte valet av utbildning hindra eleven från att vistas i det HVB där eleven har placerats.

Elever i särskilda ungdomshem

I propositionen föreslås att de relevanta bestämmelser i skollagen som gäller för utbildning i grundskola och motsvarande skolformer samt gymnasieskola och gymnasiesärskola ska tillämpas för motsvarande utbildning som Statens institutionsstyrelse (Sis) anordnar vid särskilda ungdomshem. Undantag föreslås för skollagens bestämmelser om registerkontroll, lokaler och utrustning. Enligt regeringen behöver inte skollagens bestämmelser om skyldighet att lämna registerutdrag vid anställning vara tillämpliga på den

utbildning som Sis anordnar. Anledningen är att personal vid HVB redan omfattas av bestämmelser i lagen (2007:171) om registerkontroll av personal vid sådana hem för vård eller boende som tar emot barn. När det gäller skollagens krav på lokaler menar regeringen att de särskilda ungdomshemmen har svårt att fullt ut tillhandahålla de lokaler och den utrustning som behövs för att syftet med utbildningen ska kunna uppfyllas. Å andra sidan kan Sis, t.ex. genom samarbete med närliggande skolor, ha goda möjligheter att få tillgång till lämpliga lokaler. Av detta skäl anser regeringen att Sis inte ska omfattas av, men så långt som möjligt tillämpa, det krav på lokaler och utrustning som gäller enligt 2 kap. 35 § skollagen.

Utformningen av såväl vård som undervisning påverkas av det faktum att elever som är placerade på särskilt ungdomshem står under särskilt noggrann tillsyn efter ett beslut om vård enligt LVU eller beslut om slutet ungdomsvård. Vid utformningen av vården och undervisningen tas också hänsyn till säkerheten på hemmet. Regeringens bedömning är att vissa avvikelser får göras mot de bestämmelser i skollagen som ska tillämpas med hänsyn till de vårdinsatser som Sis har att utföra. Det är däremot inte möjligt att i förväg ange vid vilka situationer avvikelser behöver göras. En sådan avvikelse får inte vara större än vad som anses nödvändigt vid en individuell bedömning. En avvikelse får inte heller göras under en längre tid än nödvändigt.

Regeringen föreslår att den nuvarande bestämmelsen om möjligheten för icke-skolpliktiga ungdomar att delta i kompletterande utbildning på grundskolenivå upphävs eftersom icke-skolpliktiga ungdomar enligt förslaget i propositionen får möjlighet att delta i utbildning motsvarande introduktionsprogrammen.

Regeringen anger som skäl för förslagen att mot bakgrund av konstaterade brister i utbildningen på de särskilda ungdomshemmen och elevernas utsatta situation är det särskilt viktigt att säkerställa att eleverna får en god utbildning som är likvärdig över landet. Skälen till förslagen om förtydliganden är att det har uppfattas som otydligt vilka bestämmelser i skollagen som ska tillämpas för utbildningen vid de särskilda ungdomshemmen. I propositionen behandlas några av skollagens bestämmelser särskilt. Regeringen anser att ett krav på att det ska finnas en rektor i utbildningen är betydelsefullt för att säkerställa att utbildningen vid de särskilda hemmen blir rättssäker och likvärdig. Rektors roll är också att ansvara för det pedagogiska arbetet. Av dessa skäl bör skollagen och skollagens bestämmelser om rektorn och rektors ansvar vara tillämpliga på utbildningen vid de särskilda ungdomshemmen. Regeringens bedömning är också att kravet på lärarlegitimation för lärare på de särskilda ungdomshemmen bör finnas kvar.

Regeringen föreslår vidare att skollagens bestämmelse om att eleverna ska ha tillgång till ett skolbibliotek ska vara tillämplig för den utbildning som Sis ordnar. Vidare föreslår regeringen att bestämmelserna om elevhälsa också ska gälla vid den utbildning som anordnas vid de särskilda ungdomshemmen.

Särskild undervisning på sjukhus

Regeringen föreslår i propositionen att bestämmelsen om särskild undervisning på sjukhus ska ändras så att sådan undervisning ska anordnas för elever som inte kan delta i vanligt skolarbete med anledning av att de vårdas på sjukhus eller institutioner som är knutna till ett sjukhus, om det inte är obehövt för elevens inhämtande av kunskaper. Det ska inte längre krävas att eleven inte kan delta i vanligt skolarbete under en längre tid. De nuvarande begreppen i skollagen – ”någon annan institution” och ”en motsvarande institution” – ersätts med uttrycket ”institution som är knuten till ett sjukhus”. För den särskilda undervisning som anordnas i hemmet eller på annan lämplig plats föreslås att det även fortsättningsvis ska krävas att eleverna i grundskolan, grundsärskolan, specialskolan, sameskolan, gymnasieskolan och gymnasiesärskolan inte kan delta i vanligt skolarbete under längre tid på grund av sjukdom eller liknande skäl.

Regeringen föreslår vidare att det görs ett tillägg i skollagen om att den som undervisar inom den särskilda undervisningen på sjukhus ska vara legitimerad lärare. Enligt regeringen är ett krav på legitimation av sjukhuslärare en garanti för att läraren har viss kompetens om skolsystemet, skolans styrdokument och yrkesetik. Däremot är det inte möjligt att ställa krav på behörighet i vissa årskurser eller ämnen för den enskilde sjukhusläraren.

Regeringen anger att syftet med särskild undervisning på sjukhus enligt de gällande bestämmelserna är att kompensera för den undervisning som eleven inte kan delta i. Barn med allvarliga sjukdomstillstånd kan dock vårdas regelbundet under förhållandevis korta perioder på sjukhuset. Behovet av undervisning handlar i de fallen inte om hur länge eleven vårdas på sjukhuset. I stället är det viktigaste elevens skolsituation och sjukdomstillstånd. Målet med särskild undervisning på sjukhus bör vara att eleven efter eller under sjukdomstiden ska kunna återgå till den undervisningsgrupp eller klass där eleven normalt får sin undervisning. Det innebär att barn och unga som vårdas på sjukhus bör få tillgång till undervisning om det bedöms lämpligt utifrån deras sjukdomstillstånd och om de missar vanligt skolarbete som leder till svårigheter i den fortsatta skolgången. Läraren på sjukhuset bör utgå från den enskilda elevens aktuella skolsituation och hur angeläget det är att eleven får stöd med sina skoluppgifter. Regeringen bedömer vidare att Skolverket bör få i uppdrag att utarbeta allmänna råd eller ett stödmaterial om särskild undervisning vid sjukhus eller en institution knuten till ett sjukhus.

Regeringens uppfattning är att bestämmelsen om särskild undervisning på sjukhus eller motsvarande institution avser de fall då eleven får medicinsk vård och inte t.ex. kriminalvård eller vård enligt socialtjänsten. Eftersom det har funnits olika tolkningar av vilken typ av institution som begreppet avser föreslås i propositionen att det tydliggörs att det avser en sådan institution som har en koppling till sjukhus och sjukvård, t.ex. ett behandlingshem som är knutet till en barn- och ungdomspsykiatrisk klinik. Ett HVB bör inte ingå i detta begrepp.

Specialpedagogiska skolmyndigheten (SPSM) fördelar medel till kostnader för lärartjänster inom sjukhusundervisning, enligt förordningen (1991:931) om statsbidrag till särskilda insatser på skolområdet. Regler om interkommunal ersättning är inte tillämpliga för den särskilda undervisningen på sjukhus. Ett antal remissinstanser har framfört att det behövs ändringar i ersättningssystemet. Regeringen anger att utredningen Kvalitet i utbildningen för elever med vissa funktionsnedsättningar (U 2013:2) redan har i uppdrag att vid behov lämna förslag på hur användningen och fördelningen av de medel som har anvisats för statsbidraget kan göras mer effektivt. Vidare aviseras att den ovan nämnda förordningen ska ändras så att det tydliggörs att en huvudman inom skolväsendet ska kunna få statsbidrag för elever i samtliga skolformer.

Ikraftträdande

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2015. Ändringarna bedöms inte medföra några behov av övergångsbestämmelser.

Utskottets ställningstagande

Utskottet välkomnar regeringens förslag om åtgärder för att säkerställa rätten till lika tillgång till utbildning för de barn och unga som är placerade på HVB. Dessa barn och unga befinner sig ofta i en utsatt situation och har ofta haft en problematisk skolgång tidigare. En viktig princip i skollagen är också att alla ska ha lika tillgång till utbildning inom skolväsendet oberoende av t.ex. sociala förhållanden. Utskottet delar därför regeringens bedömning att elever som vistas på HVB bör få undervisning inom skolväsendet.

Utskottet har i sammanhanget noterat det gemensamma arbete som Skolverket och Socialstyrelsen bedriver med att utveckla metoder och stöd för samverkan mellan berörda huvudmän, t.ex. vid en elevs skolbyte, och som bl.a. har resulterat i vägledningen Placerade barns skolgång och hälsa – ett gemensamt ansvar.

Utskottet delar också regeringens bedömning att det är viktigt att säkerställa att elever på särskilda ungdomshem får en god utbildning som är likvärdig över landet och att det ska förtydligas vilka bestämmelser som gäller för utbildning i grundskola, grundsärskola, specialskola, gymnasieskola och gymnasiesärskola i skollagen som ska tillämpas för motsvarande utbildning som Sis anordnar på särskilda ungdomshem.

Utskottet har i detta sammanhang noterat det utvecklingsarbete för elevernas skolgång som huvudmannen Statens institutionsstyrelse och Specialpedagogiska skolmyndigheten bedriver, bl.a. i syfte att utveckla samverkan mellan elevens tidigare eller kommande skola.

Utskottet ställer sig vidare positivt till de ändringar och förtydliganden som föreslås i fråga om undervisning för elever som vårdas på sjukhus. Utskottet noterar att regeringen aviseras ett uppdrag till Skolverket att ta fram allmänna råd m.m. om sjukhusundervisning liksom att regeringen, bl.a. via

Specialpedagogiska myndigheten, ser över utformningen och effektiviteten i den särskilda statsbidragsförordning som är aktuell för finansiering av verksamheten.

Utskottet förväntar sig att regeringen följer effekterna av de föreslagna ändringarna i skollagen.

Med det anförda tillstyrker utskottet regeringens proposition.

Placerade barns rätt till utbildning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om särskilda åtgärder för att stärka placerade barns skolgång.

Jämför reservation (SD).

Motionerna

I motion 2014/15:589 av Helena Bouveng (M) påpekas att skolresultaten är väsentligt sämre för placerade barn än för andra barn. Enligt motionären bör regeringen därför se över möjligheten att alla placerade barn får genomgå skolpsykologiska och pedagogiska utredningar så att de sedan ska få individuellt utformat stöd efter behov och garanteras rätten till god utbildning.

Även Carina Herrstedt och Margareta Larsson (båda SD) uppmärksammar i motion 2014/15:2930 placerade barns låga skolresultat liksom barnens rätt till en grundläggande utbildning.

Utskottets ställningstagande

Enligt utskottets mening ökar förutsättningarna för tillgång till och kvalitet i de berörda barnens skolgång med de förslag om förtydliganden i lagen som föreslås i propositionen. Utskottet har uppmärksammat att myndigheterna Skolverket och Socialstyrelsen arbetar gemensamt med stödmaterial som riktar sig till ansvariga huvudmän och som behandlar roller, ansvarsfördelning och rutiner för placerade barns skolgång.

Med det ovan anförda avstyrker utskottet därför motion 2014/15:589 och motion 2014/15:2930.

Reservation

Placerade barns rätt till utbildning, punkt 2 (SD)

av Carina Herrstedt (SD) och Robert Stenkvist (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2014/15:2930 av Carina Herrstedt och Margareta Larsson (SD) och avslår motion

2014/15:589 av Helena Bouveng (M).

Ställningstagande

Det är viktigt att säkerställa placerade barns rätt till en grundläggande utbildning. Skolresultaten för barn som är i samhällets vård är oacceptabelt låga och varierar kraftigt mellan landets kommuner. Det är inte bara en vinst för det enskilda barnet utan också en samhällsvinst att dessa barn skyndsamt får en skolgång under ordnade former, och utifrån sina behov. Det är av största vikt att komma till rätta med de samordningsbrister som fortfarande finns mellan olika myndigheter och även mellan placerande kommun och mottagande kommun. Skolor som tar emot placerade barn som tidigare gått i en annan skola behöver snabbt göra en kartläggning av kunskaperna om dokumentationen som följer med eleven inte är tillräcklig.

Regeringen bör vidta åtgärder i enlighet med vad som här anförs.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2014/15:43 Utbildning för elever i samhällsvård och på sjukhus:

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skollagen (2010:800).

Motioner från allmänna motionstiden 2014/15

2014/15:589 av Helena Bouveng (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om placerade barns rätt till god utbildning.

2014/15:2930 av Carina Herrstedt och Margareta Larsson (SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att säkerställa placerade barns rätt till en grundläggande utbildning.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

2 Förslag till lag om ändring i skollagen (2010:800)

Härigenom föreskrivs i fråga om skollagen (2010:800)

dels att 10 kap. 25 §, 11 kap. 25 §, 16 kap. 43 och 49 §§, 17 kap. 19 §, 19 kap. 35 och 42 §§ och 24 kap. 1, 8, 9, 16, 17 och 20 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 19 kap. 43 § ska lyda "Interkommunal ersättning",

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 16 kap. 49 a §, 17 kap. 21 a och 26 a §§, 19 kap. 40 a, 42 a och 44 a §§ av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap.

25 §

En elev har rätt att bli mottagen i en grundskola som anordnas av en annan kommun än den som ska svara för elevens utbildning, om eleven med hänsyn till sina personliga förhållanden har särskilda skäl att få gå i den kommunens grundskola. Innan kommunen fattar beslut om att för ett visst läsår ta emot en sådan elev ska den inhämta yttrande från elevens hemkommun.

En elev som vistas i ett sådant hem för vård eller boende som avses i 6 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) och som är beläget i en annan kommun än den som ska svara för elevens utbildning har rätt att bli mottagen i en grundskola i den kommun där eleven vistas.

11 kap.

25 §

En elev har rätt att bli mottagen i en grundsärskola som anordnas av en annan kommun än den som ska svara för elevens utbildning, om eleven med hänsyn till sina personliga förhållanden har särskilda skäl att få gå i den kommunens grundsärskola. Innan kommunen fattar beslut om att för ett visst läsår ta emot en sådan elev, ska den inhämta yttrande från elevens hemkommun.

En elev som vistas i ett sådant hem för vård eller boende som avses i 6 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) och som är beläget i en annan kommun än den som ska svara för elevens utbildning har rätt att bli mottagen i en grundsärskola i den kommun där eleven vistas.

16 kap.**43 §**

Av de behöriga sökande till ett nationellt program eller till en sådan nationell inriktning, särskild variant eller gymnasial lärlingsutbildning som börjar första läsåret ska huvudmannen i första hand ta emot dem som är hemmahörande i kommunen eller inom samverkansområdet för utbildningen.

En elev som vistas i ett sådant hem för vård eller boende som avses i 6 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) ska vid beslut om mottagande enligt första stycket jämföras med den som är hemmahörande i kommunen eller samverkansområdet för utbildningen.

49 §

En elev som har påbörjat ett nationellt program eller en nationell inriktning och som därefter flyttar från kommunen eller samverkansområdet för utbildningen, har rätt att fullfölja utbildningen på det påbörjade programmet eller den påbörjade inriktningen, om den nya hemkommunen erbjuder sådan utbildning.

Erbjuder den nya hemkommunen inte den aktuella utbildningen, har eleven rätt att efter eget val fullfölja sin utbildning i en annan kommun eller ett landsting som anordnar utbildningen.

En elev som med anledning av placering i ett hem för vård eller boende enligt 6 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) flyttar från kommunen eller samverkansområdet för utbildningen, har rätt att fullfölja utbildningen på det påbörjade programmet eller den påbörjade inriktningen i den kommun där hemmet för vård eller boende är beläget, om kommunen erbjuder sådan utbildning. Om den inte erbjuder den aktuella utbildningen, har eleven rätt att efter eget val fullfölja sin utbildning i en annan kommun eller ett landsting som anordnar utbildningen, om detta inte hindrar eleven från att vistas i hemmet för vård eller boende.

49 a §

En elev som har påbörjat ett nationellt program eller en natio-

nell inriktning och som därefter placeras i ett sådant hem för vård eller boende som avses i 6 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) och som är beläget i en annan kommun än hemkommunen eller samverkansområdet för utbildningen har rätt att i hemkommunen fullfölja utbildningen på det påbörjade programmet eller den påbörjade inriktningen när eleven efter placeringen återvänder till hemkommunen, om den erbjuder sådan utbildning. Detsamma gäller den elev som har påbörjat ett nationellt program eller en nationell inriktning i den kommun där hemmet för vård eller boende är beläget.

Erbjuder hemkommunen inte den aktuella utbildningen, har eleven rätt att efter eget val fullfölja sin utbildning i en annan kommun eller ett landsting som anordnar utbildningen.

17 kap.

19 §

En kommun eller ett landsting som anordnar programinriktat individuellt val eller yrkesintroduktion som har utformats för en grupp elever ska ta emot alla de behöriga sökande till utbildningen som hör hemma i kommunen eller samverkansområdet för utbildningen.

En elev som vistas i kommunen eller samverkansområdet för utbildningen på grund av placering i ett sådant hem för vård eller boende som avses i 6 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) ska vid beslut om mottagande enligt första stycket jämföras med den som är hemmahörande i kommunen eller samverkansområdet för utbildningen.

Om det finns platser över på utbildningen, sedan alla sökande som ska tas emot enligt första stycket har antagits, får kommunen eller landstinget ta emot andra behöriga sökande till utbildningen.

Om det finns platser över på utbildningen, sedan alla sökande som ska tas emot enligt första och andra styckena har antagits, får kommunen eller landstinget ta emot andra behöriga sökande till utbildningen.

21 a §

En kommun som anordnar sådan utbildning som avses i 21 § första stycket ska ta emot ungdomar som uppfyller behörighetsvillkoren för respektive utbildning om de på grund av placering i ett sådant hem för vård eller boende som avses i 6 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) vistas i kommunen eller samverkansområdet för utbildningen. Det gäller också för ett landsting som anordnar sådan utbildning som avses i 21 § andra stycket.

26 a §

En kommun eller ett landsting som enligt 19 § andra stycket har tagit emot en elev på programinriktat individuellt val eller yrkesintroduktion som har utformats för en grupp elever ska ersättas för sina kostnader för elevens utbildning av elevens hemkommun. Detsamma gäller den kommun eller det landsting som enligt 21 a § har tagit emot en elev på preparandutbildning, yrkesintroduktion som inte har utformats för en grupp elever, individuellt alternativ eller språkintroduktion.

Om den anordnande huvudmannen och elevens hemkommun inte kommer överens om annat ska ersättningen för utbildningen motsvara anordnarens självkostnad.

19 kap.**35 §¹**

Av de sökande till ett nationellt program eller till en nationell inriktning, särskild variant eller gymnasial lärlingsutbildning som börjar första läsåret ska huvudmannen i första hand ta emot dem som är hemmahörande i kommunen eller inom samverkansområdet för utbildningen.

En elev som vistas i kommunen eller samverkansområdet för utbildningen på grund av

¹ Senaste lydelse 2012:109.

placering i ett sådant hem för vård eller boende som avses i 6 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) ska vid beslut om mottagande enligt första stycket jämföras med den som är hemmahörande i kommunen eller samverkansområdet för utbildningen.

40 a §

En kommun eller ett landsting ska ta emot en elev på ett individuellt program om

1. eleven vistas i kommunen eller samverkansområdet för utbildningen på grund av placering i ett sådant hem för vård eller boende som avses i 6 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453), och

2. hemkommunen har bedömt att eleven inte kan följa undervisningen på ett nationellt program.

42 §²

En elev som har påbörjat ett nationellt program eller en nationell inriktning och som därefter flyttar från kommunen eller samverkansområdet för utbildningen, har rätt att fullfölja utbildningen på det påbörjade programmet eller den påbörjade inriktningen, om den nya hemkommunen erbjuder sådan utbildning.

Erbjuder den nya hemkommunen inte den aktuella utbildningen, har eleven rätt att efter eget val fullfölja sin utbildning i en annan kommun eller ett landsting som anordnar utbildningen.

En elev som med anledning av placering i ett hem för vård eller boende enligt 6 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) flyttar från kommunen eller samverkansområdet för utbildningen, har rätt att fullfölja utbildningen på det påbörjade programmet eller den påbörjade inriktningen i den kommun där hemmet för vård eller boende är beläget, om kommunen erbjuder sådan utbildning. Om den inte erbjuder den aktuella utbildningen, har eleven rätt att efter eget val fullfölja sin utbildning i en annan kommun

² Senaste lydelse 2012:109.

eller ett landsting som anordnar utbildningen, om detta inte hindrar eleven från att vistas i hemmet för vård eller boende.

42 a §

En elev som har påbörjat ett nationellt program eller en nationell inriktning och som därefter placeras i ett sådant hem för vård eller boende som avses i 6 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) och som är beläget i en annan kommun än hemkommunen eller samverkansområdet för utbildningen har rätt att i hemkommunen fullfölja utbildningen på det påbörjade programmet eller den påbörjade inriktningen när eleven efter placeringen återvänder till hemkommunen, om den erbjuder sådan utbildning. Detsamma gäller den elev som har påbörjat ett nationellt program eller en nationell inriktning i den kommun där hemmet för vård eller boende är beläget.

Erbjuder hemkommunen inte den aktuella utbildningen, har eleven rätt att efter eget val fullfölja sin utbildning i en annan kommun eller ett landsting som anordnar utbildningen.

44 a §

En kommun eller ett landsting som har tagit emot en elev på ett individuellt program enligt 40 a § ska ersättas för sina kostnader för elevens utbildning av elevens hemkommun.

Om den anordnande huvudmannen och elevens hemkommun inte kommer överens om annat ska ersättningen för utbildningen motsvara anordnarens självkostnad.

24 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- internationella skolor (2–7 §§),
- utbildning vid särskilda ungdomshem (8 och 9 §§),
- utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt (10 §),
- utbildning vid folkhögskola som motsvarar utbildning i svenska för invandrare (11–15 §§),
- utbildning för barn och elever som vårdas på sjukhus eller *annan motsvarande institution* (16–19 §§),
- utbildning för barn och elever som vårdas på sjukhus eller *en institution som är knuten till ett sjukhus* (16–19 §§),
- utbildning i hemmet eller på annan lämplig plats (20–22 §§),
- annat sätt att fullgöra skolplikten (23–25 §§), och
- bemyndiganden (26 §).

8 §

Under vistelse i ett sådant hem som avses i 12 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (särskilt ungdomshem) ska skolpliktiga barn, som inte lämpligen kan fullgöra sin skolplikt på annat sätt, fullgöra den genom att delta i utbildning vid hemmet.

Utbildningen ska anordnas genom försorg av huvudmannen för hemmet. Den ska med *nödvändiga avvikelser* motsvara utbildningen i grundskolan eller i förekommande fall grundsärskolan eller specialskolan.

Utbildningen ska anordnas genom försorg av huvudmannen för hemmet. Den ska motsvara utbildningen i grundskolan eller i förekommande fall grundsärskolan eller specialskolan. *För sådan utbildning ska relevanta bestämmelser i skollagen tillämpas med de nödvändiga avvikelser som följer av att barnet vistas i ett sådant hem. Följande bestämmelser behöver dock inte tillämpas:*

- bestämmelser om registerkontroll (2 kap. 31–33 §§), och
- bestämmelser om lokaler och utrustning (2 kap. 35 §).

9 §

Den som inte längre är skolpliktig och vistas i ett hem som avses i 8 § första stycket och som inte lämpligen kan fullgöra skolgång på annat sätt ska genom huvudmannens försorg ges möjlighet att delta i *kompletterande utbildning på grundskolenivå eller motsvarande* eller i utbildning som motsvarar sådan utbildning som erbjuds i gymnasieskolan eller gymnasiesärskolan.

Den som inte längre är skolpliktig och vistas i ett hem som avses i 8 § första stycket och som inte lämpligen kan fullgöra skolgång på annat sätt ska genom huvudmannens försorg ges möjlighet att delta i utbildning som motsvarar sådan utbildning som erbjuds i gymnasieskolan eller gymnasiesärskolan.

För sådan utbildning ska relevanta bestämmelser i skollagen tillämpas med de nöd-

vändiga avvikelser som följer av att den unge vistas i ett sådant hem. Följande bestämmelser behöver dock inte tillämpas:

- bestämmelser om registerkontroll (2 kap. 31–33 §§), och*
- bestämmelser om lokaler och utrustning (2 kap. 35 §).*

16 §

Om ett barn vårdas på sjukhus eller *någon annan institution*, ska huvudmannen för institutionen svara för att barnet får tillfälle att delta i utbildning som så långt det är möjligt motsvarar den som erbjuds i förskola, förskoleklass eller fritidshem.

Om ett barn vårdas på sjukhus eller *en institution som är knuten till ett sjukhus*, ska huvudmannen för institutionen svara för att barnet får tillfälle att delta i utbildning som så långt det är möjligt motsvarar den som erbjuds i förskola, förskoleklass eller fritidshem.

17 §

För sådana elever i grundskolan, grundsärskolan, specialskolan, sameskolan, gymnasieskolan och gymnasiesärskolan som på grund av sjukdom eller liknande skäl *under en längre tid* inte kan delta i vanligt skolarbete och som vårdas på sjukhus eller *en motsvarande institution* ska särskild undervisning anordnas på sjukhuset eller institutionen. Sådan undervisning ska så långt det är möjligt motsvara den undervisning som eleven inte kan delta i.

För sådana elever i grundskolan, grundsärskolan, specialskolan, sameskolan, gymnasieskolan och gymnasiesärskolan som på grund av sjukdom eller liknande skäl inte kan delta i vanligt skolarbete och som vårdas på sjukhus eller *en institution som är knuten till ett sjukhus* ska särskild undervisning anordnas på sjukhuset eller institutionen, *om det inte är obehövt för elevens inhämtande av kunskaper*. Sådan undervisning ska så långt det är möjligt motsvara den undervisning som eleven inte kan delta i.

Endast den som har legitimation som lärare får bedriva sådan undervisning som avses i första stycket.

20 §

För sådana elever som *avses i 17 §* men som inte vårdas på sjukhus eller *en motsvarande institution* ska särskild undervisning anordnas i hemmet eller på annan lämplig plats. Sådan undervisning ska så långt det är möjligt motsvara den undervisning som eleven

För sådana elever *i grundskolan, grundsärskolan, specialskolan, sameskolan, gymnasieskolan och gymnasiesärskolan som på grund av sjukdom eller liknande skäl inte kan delta i vanligt skolarbete under längre tid* men som inte vårdas på sjukhus eller *en in-*

inte kan delta i.

stitution som är knuten till ett sjukhus ska särskild undervisning anordnas i hemmet eller på annan lämplig plats. Sådan undervisning ska så långt det är möjligt motsvara den undervisning som eleven inte kan delta i.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2015.